

Dohoda mezi účastníky dopravní nehody

Vzhledem k tomu, že účastníci dopravní nehody jsou povinni tuto oznámit policistovi bezprostředně, stejné časové kritérium je třeba aplikovat i pro lhůtu, v níž se účastníci dopravní nehody dohodnou na zavinění (uzavřou dohodu).

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 32 Odo 906/2005, ze dne 25.10.2006)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně Č. p. p., a.s., proti žalovanému M. H., o zaplacení 32 400,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Karviné pod sp. zn. 15 C 279/2003, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. dubna 2005, č.j. 8 Cmo 147/2005-90, tak, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. dubna 2005, č.j. 8 Cmo 147/2005-90, a rozsudek Okresního soudu v Karviné ze dne 18. listopadu 2004, č.j. 15 C 279/2003-72, se zrušují a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Podle obsahu spisu se žalobkyně podanou žalobou domáhala po žalovaném náhrady pojistného plnění, které vyplatila poškozenému T. P. z titulu odpovědnosti žalovaného za škodu způsobenou provozem motorového vozidla. Žalobní nárok odůvodnila tvrzením, že žalovaný způsobil dopravní nehodu, při níž poškodil stojící vozidlo, nehodu neoznámil a z místa nehody ujel, v důsledku čehož má proti žalovanému právo na náhradu toho, co za něj plnila podle § 10 odst. 1 písm. d) zákona č. [168/1999](#) Sb. o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).

Okresní soud v Karviné v pořadí prvním rozsudkem ze dne 12. února 2004, č.j. 15 C 279/2003-26, žalovanému uložil zaplatit žalobkyni požadovanou částkou 32 400,- Kč s příslušenstvím a náklady řízení.

K odvolání žalovaného Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 28. června 2004, č.j. 8 Co 3339/2004-43, zrušil rozsudek soudu prvního stupně pro vadu řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vytkl mu, že z provedeného důkazu fotodokumentací poškozeného vozidla nečinil žádné skutkové zjištění, ač mohlo vést k prokázání rozhodných skutečností i mít vliv na právní posouzení věci. V novém řízení bude proto nutné tento důkaz vyhodnotit jednotlivě i ve vzájemné souvislosti s ostatními důkazy, přičemž bude třeba i uvážit potřebu doplnit skutková tvrzení včetně návrhů důkazů k jejich prokázání.

O věci tak znovu rozhodoval soud prvního stupně, který v pořadí druhým rozsudkem ze dne 18. listopadu 2004, č.j. 15 C 279/2003-72, zamítl žalobu o zaplacení částky 32 400,- Kč s příslušenstvím v celém rozsahu a uložil žalobkyni zaplatit žalovanému náklady řízení.

K odvolání žalobkyně Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 12. dubna 2005, č.j. 8 Co 147/2005-90, potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ze dne 18. listopadu 2004 a uložil žalobkyni zaplatit žalovanému náklady odvolacího řízení.

Odvolací soud označil skutkový stav zjištěný soudem prvního stupně za správný, proto z něho vyšel a ztotožnil se i s jeho právním posouzením věci. Soudy obou stupňů vzaly z předložené fotodokumentace poškozeného vozidla, z výpovědi žalovaného a z výpovědi svědků P., K. a H. za prokázané, že škoda na poškozeném vozidle nepřevyšovala 20 000,- Kč. Za situace, kdy se účastníci nehody (poškozený a žalovaný) druhý den po nehodě shodli na jejím zavinění žalovaným, nelze podle posouzení soudů dovodit, že žalovaný nesplnil povinnost podle zvláštního právního předpisu (srov. § 47 odst. 4 a 5 zákona č. [361/2000](#) Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů) ohlásit dopravní nehodu tak, jak to má na mysli ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) zákona č. [168/1999](#) Sb. a jak tvrdí žalobkyně. Z tohoto důvodu proto nemohla být ani ztížena možnost řádného šetření pojistitele, tj. žalobkyně podle § 9 odst. 3 téhož zákona. Odvolací soud proto zamítavý rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil.

Rozsudek odvolacího soudu napadla žalobkyně dovoláním, opírajíc jeho přípustnost o ustanovení § 237 odst. 1 písm.

a) občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), z důvodu nesprávného právního posouzení věci podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., jehož se měl odvolací soud podle tvrzení dovolatelky dopustit mylnou aplikací § 47 odst. 5 zákona č. [361/2000](#) Sb.

Dovolatelka odvolacímu soudu vytýká pochybení při hodnocení předložených listinných důkazů, jakož i svědeckých výpovědí svědků P., K. a H., na základě čehož nesprávně dovodil, že škoda způsobená žalovaným zřejmě nepřevyšovala 20 000,- Kč a že se žalovaný a poškozený shodli na zavinění. Tvrdí, že škoda na vozidle přesahuje zákonný limit ve výši 20 000,- Kč, který je spojen se zákonnou povinností žalovaného ohlásit dopravní nehodu policii a zůstat na místě dopravní nehody, což se nestalo. Předložené listinné důkazy (fotodokumentace a zápis o poškození vozidla) svědčí podle dovolatelky o tom, že žalovanému muselo být na první pohled zřejmé, že škoda na vozidle částku 20 000,- Kč přesahuje. Je přesvědčena o tom, že žalovaný byl v době dopravní nehody zcela orientován v místě a čase a že důvodem neoznámení škodní události nemohl být jeho zdravotní stav. Taktéž nesouhlasí s názorem odvolacího soudu, že se žalovaný a poškozený shodli na zavinění dopravní nehody žalovaným, kterého k dodatečnému přiznání dopravní nehody přiměla dle přesvědčení dovolatelky jen upadlá registrační značka jeho vozidla na místě nehody. Tím, že žalovaný od dopravní nehody ujel, nedohodl se s poškozeným na zavinění a nepřivolal policii, ztížil jí řádné vyšetření nehody, přičemž jeho následné jednání (oznámení dopravní nehody pojišťovně a policii až následný den po nehodě) nelze kvalifikovat jako splnění zákonné oznamovací povinnosti. Proto navrhla, aby odvolací soud zrušil rozsudek odvolacího soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Ve vyjádření k dovolání se žalovaný ztotožnil se skutkovými závěry i s právním posouzením věci soudy obou stupňů, přičemž podle jeho mínění není z podaného dovolání zřejmé, v čem konkrétně dovolatelka nesprávně právní posouzení spatřuje. Proto navrhl, aby odvolací soud dovolání žalobkyně zamítl s tím, že mu přizná náhradu nákladů odvolacího řízení.

Dovolací soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti podaného dovolání.

Podle § 236 odst. 1 o. s. ř. lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř., na něž dovolatelka v otázce přípustnosti dovolání odkazuje, není dovolání přípustné, jelikož napadený rozsudek odvolacího soudu není rozhodnutím měnicím, nýbrž potvrzujícím.

Přípustnost dovolání proti potvrzujícímu rozsudku odvolacího soudu lze obecně opřít o ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) a § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. je dovolání přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil. O tento případ však v posuzované věci nešlo, neboť jak vyplývá z výše uvedeného, jakož i z odůvodnění usnesení odvolacího soudu ze dne ze dne 28. června 2004, odvolací soud nezrušil v pořadí první rozsudek soudu prvního stupně pro jiný právní názor na posuzovanou věc, ale pro procesní nedostatek (nevyhodnocení provedeného důkazu fotodokumentací), kterého se soud prvního stupně v řízení dopustil. Dovolání tak podle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. není přípustné.

Zbývá tak posoudit, zda je dovolání přípustné podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. Podle tohoto ustanovení je dovolání přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. a odvolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. O takový případ jde zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo odvolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem (§ 237 odst. 3 o. s. ř.).

Zásadní právní význam dovoláním napadeného rozsudku odvolacího soudu Nejvyšší soud shledává v otázce dohody účastníků dopravní nehody uzavřené až následný den po dopravní nehodě, kterou odvolací soud (a shodně i soud prvního stupně) posoudil v rozporu s hmotným právem.

Podle ustanovení § 47 odst. 5 zákona č. [361/2000](#) Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů v rozhodném znění (tj. ke dni 28. října 2001, kdy k dopravní nehodě došlo), platí, že dojde-li při dopravní nehodě ke hmotné škodě na některém ze zúčastněných vozidel včetně přepravovaných věcí nebo na jiných věcech

nižší než 20 000 Kč, jsou účastníci dopravní nehody povinni ohlásit tuto nehodu policistovi, jestliže se nedohodnou na zavinění nebo byla-li hmotná škoda způsobena na majetku třetí osoby.

Podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. d) zákona č. [168/1999](#) Sb. v rozhodném znění má pojistitel proti pojištěnému právo na náhradu toho, co za něho plnil, jestliže prokáže, že pojištěný bez zřetele hodného důvodu nesplnil povinnost podle zvláštního právního předpisu ohlásit dopravní nehodu, která je škodnou událostí, a v důsledku toho byla ztížena možnost řádného šetření pojistitele podle § 9 odst. 3.

Pro přezkoumání oprávněnosti žalobního nároku považuje dovolací soud za zásadní posoudit, zda-li vznikla účastníkům dopravní nehody (v souzené věci žalovanému) povinnost ohlásit nehodu policistovi, jak stanoví § 47 odst. 5 zák. č. [361/2000](#) Sb.

Z obsahu spisu se podává, že účastníci dopravní nehody – žalovaný a poškozený Tomáš Pazdziora se shodli na zavinění dopravní nehody žalovaným až následujícího dne (konkrétně 29. října 2000) poté, kdy došlo k dopravní nehodě (k poškození zaparkovaného vozidla poškozeného T. P.).

I když v ustanovení § 47 odst. 5 cit. zákona není výslovně uvedeno, v jaké lhůtě jsou účastníci dopravní nehody povinni dopravní nehodu policistovi oznámit, je třeba z něho zcela nepochybně dovodit, že jsou tak povinni učinit bezprostředně (co nejdříve) po dopravní nehodě. Jiný výklad by zcela popíral smysl takového oznámení, jímž je mimo jiné neprodlené a objektivní vyšetření dopravní nehody, jakož i přijetí případných potřebných opatření s touto dopravní nehodou vyvolaných a spojených.

Jestliže jsou účastníci dopravní nehody povinni oznámit ji policistovi bezprostředně, nelze než aplikovat stejné časové kritérium i pro lhůtu, v níž se účastníci dopravní nehody dohodnou na zavinění (neboli uzavřou dohodu). Z tohoto pohledu proto nemůže obstát, jestliže k uzavření příslušné dohody došlo (a to z jakýkoliv důvodů), jak tomu bylo v posuzované věci, až následující den po nehodě.

Za situace, kdy podle posouzení odvolacího soudu (stejně jako soudu prvního stupně), vycházejícího z dohody účastníků o zavinění žalovaného uzavřené následující den po nehodě, nelze dovodit nesplnění povinnosti žalovaného (47 odst. 4 a 5 zák. č. [361/2000](#) Sb.) oznámit dopravní nehodu, jak to má na mysli § 10 odst. 1 písm. d) zák. č. [168/1999](#) Sb., nelze než dospět k závěru, že odvolací soud (stejně jako soud prvního stupně) právně pochybil při aplikaci ustanovení § 47 odst. 5 zák. č. [361/2000](#) Sb. (tím, že dohodu účastníků o zavinění uzavřenou až následující den po dopravní nehodě považoval za včas uzavřenou) a že dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci [§ 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.] byl naplněn.

Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), napadený rozsudek odvolacího soudu zrušil (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem, o. s. ř.). Jelikož důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí i na rozhodnutí soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud i je a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3, věta druhá, o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)